

Interesserne i Forhold til de betydelige Anlægsudgifter.

Af de interesserede Erhverv er Landbruget det eneste, som har absolut Fordel af Gennemførelse af Forslag I, den fuldstændige Lukning ved Thyborøn, idet der derved vil opnaas en forholdsvis betydelig Stigning i Værdien af de til Fjorden grænsende Arealer, ikke blot fordi der ved Lukningen optræder lavere og sjældnere Højvande i Fjorden, men ogsaa fordi Overgang til Ferskvand (i den østlige Del af Fjorden Brakvand) muliggør Beskyttelse af de til Fjorden grænsende lave Kyststrækninger gennem Optrøbe og Opvækst af Tagrør. Ogsaa Forslag II er af en vis Interesse for Landbruget, men Interessen aftager om trent i samme Forhold, som Fjordens Saltholdighed stiger, idet man ved en Saltholdighed af over 10 pro mille ikke kan forvente Optrøbe og Opvækst af Tagrør, og idet de Oversvømmelser, der uundgaaeligt kommer med østlige Storme, bliver mere skadevoldende.

For saa vidt angaar det med Thyborøn Havn som Basis drevne Havfiskeri bemærkes, at alene Gennemførelsen af Forslag II vil muliggøre Opretholdelse af Thyborøn Havn og hermed ogsaa Grundlaget for Thyborøn Bys fremtidige Eksistens. Thyborøn By har for Tiden 1 400 Beboere, og Ejendomsskyldværdien af de i Byen værende Ejendomme er ved Vurderingen i 1936 opgjort til 1 623 100 Kr., hvoraf Bygningsværdien udgør 1 346 600 Kr.

For Fjordfiskeriets Vedkommende menes alle Forslagene at betyde en Forringelse. Ved den fuldstændige Lukning bliver Fjordvandet brakt, og Fiskeriet vil helt skifte Karakter. Ved Gennemførelsen af Forslag II, men med en større Gennemstrømningsssluse end forudsat i Kommissionens Forslag kan man opretholde Fjordens nuværende Saltholdighed, der varierer fra ca. 30 pro mille i Nissum Bredning til ca. 23 pro mille i den østlige Del af Fjorden; men det befrygtes, at Fiskeyngelen vil have saa svært ved at finde ind gennem Slusen, at Udbyttet af Fiskeriet af den Grund forringes.

Hvad endelig Søfarten og Handelen angaar, bemærkes følgende: Ved den fuldstændige Lukning mener Repræsentanter for de vestlige Limfjordsbyer, at Forholdene vil blive saa forringede, at de vilde kunne nøjes med de Havneanlæg, de havde før 1920, samt at Fragtudgifterne maa regnes at ville stige med 5 Kr. pr. t. Meningerne om disse Punkter var inden for Kommissionen

meget delte, og f. Eks. de paa Foranledning af det i sin Tid nedsatte Rigsdagsudvalg fremskaffede Oplysninger angaaende Fragtstigningen viste sig at være paa Linie med de af de sagkyndige paa dette Omraade inden for Kommissionen afgivne Udtalelser, hvorefter Fragtstigningen vil udgøre et ganske væsentligt mindre Beløb end det nævnte. Saafremt derimod Forslag II gennemføres, vil Besejlingsforholdene gennem Thyborøn Kanal blive væsentlig forbedret, og den Omstændighed, at der skabes en egentlig Vestkysthavn med Skibsfartsforbindelse til Limfjorden, vil utvivlsomt være af stor Betydning.

Ser man dernæst paa de tekniske Forhold, maa det fremhæves, at alle Forslagene vil medføre betydelige Vanskeligheder og stor Arbejdsrisiko, men begge disse Forhold gør sig, som fremhævet i Kommissionsbetænkningen, stærkest gældende ved Forslag II. Endvidere er der, som ogsaa fremhævet i Betænkningen, en vis Usikkerhed ved Forslag II med Hensyn til Opnaelse af Tilstand ud for Thyborøn By og dermed for Beskyttelse af denne. Endelig vil det være klart, at Udviklingsmulighederne for Agger og Thyborøn Byer, der begge ved Forslag II bliver helt omsluttet af Diger, vil være meget begrænsede.

Hvad det økonomiske angaar bemærkes, at Forslag I som ovenfor nævnt er væsentlig billigere end Forslag II, men det maa dog erindres, at der til Udgifterne i Henhold til Forslag I maa lægges betydelige Beløb til Erstatninger, som Staten, selv om den ikke er juridisk forpligtet hertil, dog næppe vil kunne undgaa at yde til Beboerne i Thyborøn for Tab af Ejendomme, Erhvervstab o. lign. Endvidere vilde Gennemførelsen af Forslag I medføre, at Værdien af det i Thyborøn værende Havneanlæg maatte afskrives, og man vilde ved den fuldstændige Lukning muligvis faa noget forringede Besejlingsforhold i Fjorden paa Grund af forøgede Isvanskeligheder.

Det kan dernæst bemærkes, at Forslag II byder paa Fordele af ganske væsentlig Betydning, idet den nuværende Tilstand i videst muligt Omfang bibeholdes, og Thyborøn By og Havn med tilhørende Anlæg og Virksomheder vil saaledes kunne oprettholdes i et langt Tidsrum, antagelig i 150 Aar, og Erhvervene i Limfjordsbyerne faar gunstigere Vilkaar, end selv de nuværende Forhold byder, idet der kan opretholdes en Vanddybde i Sejlrenden paa 5 m mod nu 4 m.

I Rigsdagssamlingen 1942—43 fremsattes Forslag til Lov om Foranstaltninger